

GEGEN DIE STRÖMUNG

Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası için Yayın Organı

Mayıs/2000

Almanca orjinalinin yayınlanış tarihi: Haziran-Ağustos 1996

1956 SBKP 20. Parti Kongresi:

Sovyetler Birliğinde kapitalizmin resterasyonuna ve emperyalist karşı-devrime gidişin tayin edici ideolojik dönüm noktası

Şubat 1956 -Stalin'in ölümünden üç yıl sonra- SBKP yeni parti başkanı Kruşçov dünyaya baştan başa revizyonist bir program takdim etti. Bu temel bir kesitti. Zira sınıf mücadelesinin tüm temel sorunlarında bu parti kongresi komünist çizgiyi revize etti ve onun yerine dünya emperyalizmine uyumlu oportünist bir çizgi geçirdi. Kruşçov'un ünlü "gizli raporu"nda Stalin'in mahkum edilmesinden bağımsız olarak 20. Parti kongresinde "sansasyonel" "yenilik" Kruşçov' in sosyalizme "barışçı geçiş yolu"nun propagandası idi.

Neticeleri felaket getirici idi: 20. Parti Kongresinin "yeni yolu"nu takip eden bütün komünist partiler, renk değiştirdiler. SBKP Kruşçov-Brejnev önderliği altında reformist bir burjuva partisine dönüştü. Bu temelde kapitalizm sosyalizm maskesi altında yeniden inşa edildi ve Sovyetler Birliği baskıcı ve sömürücü bir devlete, diğer halkları ve SSCB içindeki halkları talana dayanan bir emperyalist büyük güce dönüştü. Aynı şekilde pratikte de "barışçı yol" denilen şeyin pratikte de Endonezya da 1965 yılında yüz binlerce komünistin katledilmesinde ve 1973'te Şili'de on binlerce insanın katledilmesinde olduğu gibi korkunç kanlı felaketlere götürdüğünü gösterdi.

I. 1956 SBKP 20. Parti Kongresi, Komünizmin fikirlere top yekun bir ihanet anlamına gelmektedir!

Ve yine bugüne değin, modern revizyonizmin bu ideolojik ve politik kopuşunun tayin edici önemi ve sonuçları üzerine, revizyonist Sovyetler Birliği ve revizyonist ülkelerin tümü hakkında tehlikeli illüzyonlar yaydırılmaktadır. Bunlar şimdi sonradan meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. Örneğin, Gorbaçov döneminde, sosyalist örtünün ve sosyalist gevezeliklerin tamamen ve alenen tasfiye edilmesinden sonra gerçek karşı-devrimin gündeme geldiği iddia edilmektedir.

Böyle bir şeyi ilan edenler, ne var ki gerçeklikte devrimci proletarya diktatörlüğünün ve sosyalist demokrasinin fikirlerini ve pratiğini ayaklar altına almaktadırlar.

Bütün ülkelerin emperyalistlerinin genç sosyalist Sovyetler Birliğine karşı patkıkları saldırılar ile elde edemediklerini, sabotaj ve bloke edilemeleri yapamadıklarını ve Nazi-canilerinin Sovyetler Birliği'ne karşı imha edici savaşında başaramadığını- modern revizyonistler başardı; Kruşçov ve Brejnev'in darbe-

leriyle sosyalizmi, işçi sınıfının diktatörlüğünü dize getirdiler ve onu içten imha ettiler!

Stalin'in ölümünden sonra, Kruşçov revizyonistleri, SBKP' nin önderliğini ele geçirdiler. Bu karşı-devrimci iktidar değişikliği iyi hazırlanmıştı ve az bir zaman gerektiriyordu. Revizyonist ihanete karşı çıkan ve direnişlerinde vazgeçmeyen komünizme bağlı olan parti üyeleri, buldukları pozisyonlardan uzaklaştırıldılar, partiden atıldılar, sosyal-faşist terörle takibata uğratıldılar, hapisanelere atıldılar yada katledildiler. Eskiden beri tutuklu bulunan olası bütün karşı-devrimciler ve ajanlar egemenlik kuran revizyonistlerce serbest bırakıldı ve rehabilite edildiler.

Modern revizyonistler, modern revizyonist programları pekiştirmek için Stalin'in ölümünden 3 yıl sonra, 20. PK'de belirleyici bir dönüm noktasını gerçekleştirtiler.

Yüksek derecede resmiyetle ve bütün dünyanın önünde bilimsel komünizmin pren-

siplerine cepheden saldırıyla başladılar. Bütünyle revizyonist olan 20 Parti Kongresi programını, tüm dünya komünist harekete yol gösterici bir program olarak ortaya koydular.

Lenin ve Stalin önderliğinde onlarca yıl eğitilen ve Troçki ve Buharin gibi tehlikeli dönemlere karşı mücadele içinde öğretici tecrübeler kazanan bir işçi sınıfına karşı, Kruşçov revizyonistleri kapitalist restorasyonun kaşı-devrimci çizgisini son derece dikkatli bir şekilde kamufle etmek ve herhangi bir şekilde meşrutiyet kazandırmak *zorundaydı*. Bunların tümünü, *bilimsel komünizmin prensiplerinin revizyonunu hedefleyen* özsel olarak "üç bayrak" altında, üç metotla, yaptılar:

● "Kişilerin putlaştırılmasına karşı mücadele" bayrağı, SBKP(B)'nin, *Sovyetler Birliği halklarının, dünya komünist hareketin önder kadrolarından Stalin' i demonte etmeye hizmet ediyordu*. SBKP 20. Parti Kongresi'nde Stalin üzerine yapılan kötü ünlü "gizli konuşma", buna hizmet etti. Kruşçov-revizyonistleri bununla, Stalin önderliğinde kazanılan bütün devrimci kazanımlarını tasfiyeye uğratmak için yolu açmak istiyorlardı. Çünkü Stalin'in yaşamı ve eserleri demek; sosyalist devrimin prensiplere sıkı sıkıya bağlı ve sürdürülmesi için, sosyalizmin genç Sovyetler Birliğinde başarıyla inşa edilmesi için, tüm bir kuşak boyunca dünya komünist hareketinin prensip sağlamlığı ve birlik biçiminde güçlü bir şekilde gelişmesi için, ve nihayetinde Nazi Faşizmi üzerindeki dünya ölçüsündeki tarihsel zaferi için, mücadele demektir.

● "Ulusal özellikler" bayrağı, Yugoslavya'da yada ABD'de, Kuba yada Almanya'da olsun dünyanın çeşitli ülkelerdeki revizyonist akımlarını ve eğilimlerini, *dünya çapında güçlü biricik revizyonist bir akımda toplamak*, böylelikle Komünizm üzerinde zaferini emniyet altına almaya hizmet ediyordu. Bu olgu, daha Lenin tarafından ortaya konduğu gibi burjuva ideolojisinin işçi sınıfı içinde revizyonizmin ve oportünizmin kisvesi altında etki içinde gösterdiği, emperyalizm çağının bir yasadır. İkinci Dünya savaşı sırasında ve sonrasında dünyanın bir çok ülkesinde sosyal-demokratik, revizyonist sapma ve akımlarda vardı. Bu oportünist akımlar, Marksizm-Leninist prensiplerinden sapsmalarını, sadece onlarda olan "kendi ülkelerinin özellikleri"yle gerekçelendiriyor, ve böylelikle sözüm ona proleter devrimiyle devlet cihazını parçalamanın gerekliliği biçimindeki temel prensip, artık onlarda geçerli sayılmazdı. "Ulusal özellikler" bayrağı altında, Kruşçov revizyonistleri bütün dönemlere, SBKP' nin kanadı altında ortak bir çatı sunuyordu.

● "Yeni koşullar" bayrağı, komünist prensipleri söküp atmaya hizmet eden üçüncü bir yöntemdir. Böylelikle, Marks ve Engels'in prensiplerinden geri dönüşü, tamda emperyalizm ve proleter devrimi çağının Marksizmi olan Leninizmin temellerinden geri dönüşü de meşrulaştırılmaktaydı. Böylelikle, örneğin; 1945 yılından beri varolan, ve gerçeklikte büyük önemi bulunan Atom bombası, artık Lenin'in emperyalizm ve proleter devrimi çağında emperyalist savaşların kaçınılmazlığı yasaının artık geçerli olmadığını ileri sürmek için, devrimci kurtuluş savaşlarının yüksek derecedeki "Atom savaşı rizikosu" nedeniyle